

00YR00136

SKUP 1999 – 31

Prosjekt: Enoksen-saken
Medarbeider: Geir Seljeseth
Publikasjon: Nordlys
Publisert: April – juni 1999
Medium: Avis
Tema: Politikk/forvaltning

Metoderapport

1.

Navn på journalisten:

Geir Seljeseth, Bladet Nordlys

2)

Tittel på saken:

Enoksen-saken

3)

Hvor og når publisert:

Publisert i Bladet Nordlys i perioden 23 april 1999 til medio juni 1999.

4)

Redaksjonsadresse:

Bladet Nordlys

Pb 2515

9272 Tromsø

Telefon:

776 23 500

5)

Journalistens adresse:

Geir Seljeseth

Rypevn. 68

9015 Tromsø

Telefon:

776 23 595

Mobil:

908 23 500

6)

Redegjørelse for arbeidet:

a)

Arbeidet startet konkret den 22. april, men hadde sin bakgrunn i en annen sak jeg hadde brukt mye tid på. Dagen før første artikkel ble presentert laget jeg et Norgeskart hvor det viste seg at av nesten 100 sentrale tillitsverv i de tre sentrumpartiene, var det ingen som ble bekledd av folk fra vårt primærfylke Troms. Som oppfølging på denne saken ville jeg bevise at det faktisk hadde betydning hvor en statsråd eller en sentral politiker kommer fra. På en ferietur til Vesterålen i påsken hadde jeg sett at Odd Roger Enoksen hadde vært på hjemlige trakter og delt ut penger til arrangementet Rock mot Rus. Og det usedvanlig kort tid etter han hadde satt seg i statsrådsstolen.

b)

Det viste seg fort etter en kildegjennomgang på Andenes at dette var ikke bare en usedvanlig hurtig saksbehandling, men også tette familiebånd. Det var utgangspunktet for at saken ble til en oppslagssak, og allerede på dag en var det tydelig at den nyslåtte kommunalministeren og partilederen ikke hadde rent mel i posen.

c)

Problemstillingen ble for så vidt ikke forandret underveis. Det hele dreide seg om å finne ut hvordan en sentral politiker kan benytte stillingen sin til å skaffe fordeler for sin egen familie og sitt hjemsted.

d)

Organiseringen av arbeidet:

Jeg benyttet meg av et solid kildenett som jeg har bygd opp i landsdelen. Jeg kunne både snakke med åpne kilder som kunne gi meg faktainformasjon i løpet av den første dagen, og jeg benyttet meg av skjulte kilder som kjente til familieforholdene. Etter at vi hadde presentert den første nyheten den 23. april, var det viktig å få sett

søknadene selv og ikke bare høre om dem. Jeg forlot Tromsø med morgenflyet og dro rett i departementet. Der fikk jeg bla gjennom søknadene i arkivet og samtidig se alle andre søknader som var kommet inn. Det viste seg fort at det ikke bare var snakk om å behandle saken ekstra raskt, men også hadde søknaden fra Enoksens svoger passert stort sett alle andre søknader i køen.

I tillegg ble det i løpet av de første dagene viktig å benytte seg av både åpne og lukkede kilder i statsforvaltningen og i Stortinget. Da det på saknes andre dag ble klart at det var begått brudd på forvaltningsloven, så ble det etter hvert bare verre for Enoksen. Han forsøkte å rydde opp med å trekke sin bevilgning tilbake. Noe han ikke kunne gjøre. Var han inhabil første gang han behandlet saken så ville han utvilsomt være det andre gang.

Jeg benyttet meg av flere kilder innen jus-miljøet og også lokale kilder i Tromsø. Mye av saken rullet og gikk i det rikspolitiske bildet, så mye av forutsetningen for å kunne følge den opp var at jeg var i Oslo i den første halvannen uken. Når Stortingets kontrollkomite begynte å interessere seg for saken, så var det helt ut nødvendig. Det er jeg glad for at jeg fikk muligheten fra min redaksjonsledelse til å gjøre. Uten denne muligheten ville vi som avis vært kjørt av lasset fullstendig etter at riksmidia fattet interesse for saken. Vi klarte på tross av at flere av de store satte flere folk på saken, å holde den førende rollen vi hadde hatt fra begynnelsen, i og med at saken sprakk i vår avis.

Av problemer som jeg møtte er nok det alvorligste min egen rolle. Jeg hadde hånd om saken stort sett alene, og det var en slitsom opplevelse. En eller to til burde vært satt på saken, men da jeg sto midt i den hadde jeg et så sterkt eierforhold til den at det ville nok kunne ført til konflikter hvis det hadde blitt pålagt meg. I ettertid ser jeg at ting kunne vært gjort enda bedre hvis det hadde skjedd.

7)

Arbeidstid:

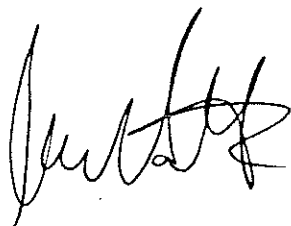
Jeg jobbet stort sett døgnets våkne timer med denne saken i den første halvannen uka. Jeg fikk god backing fra min redaksjonsledelse på det. Etter den første uken så var det en av hovedarbeidsoppgavene mine i tre til fire uker.

8)

Spesielle erfaringer:

Det merkelige var at det tok to dager før saken begynte å rulle i riksmidia. Det virket nesten som de ikke trodde at en slik sak kunne komme fra en regionavis. En nyslått partileder og minister hadde begått alvorlige feil, men det gikk fra torsdag morgen til lørdag kveld før det store trykket satte inn på riksnivå. TV2 toppet da med den saken i sine nyheter på ettermiddagen.

Tromsø 23 januar 2000

Geir Seljeseth